

Nr 66.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1946/47 till vissa om- och nybyggnadsarbeten vid serafimerlasarettet m. m.

(2:a avd.)

1:o) **Vissa om- och nybyggnadsarbeten vid serafimerlasarettet.** I propositionen nr 55 (s. 1—6 av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 24 januari 1947) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Vissa om- och nybyggnadsarbeten å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1946/47 under åttonde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 500 000 kronor.

Med skrivelse den 26 februari 1946 framlade *direktionen för karolinska sjukhuset* förslag om uppförande å serafimerlasarettets tomt av en nybyggnad för lasarettets patologiska avdelning samt för dess kemiska och bakteriologiska laboratorier.

Kostnaderna för den föreslagna nybyggnaden uppskattades av byggnadsstyrelsen till 1 350 000 kronor. Härtill skulle komma kostnaderna för ombyggnad av de kemiska och bakteriologiska laboratoriernas nuvarande lokaler, vilka kostnader av vederbörande arkitektkontor beräknats till 250 000 kronor. Totalkostnaderna skulle alltså belöpa sig till cirka 1 600 000 kronor.

Till stöd för sin framställning framhöll *direktionen* bland annat att lasarettets patologiska institution vore förlagd inom karolinska institutets fastighet vid Hantverkargatan i Stockholm, vilken fastighet skulle tillträdas av Stockholms stad den 1 juli 1948, varför vid denna tidpunkt nya lokaler borde finnas tillgängliga för ifrågavarande institution.

Direktionens framställning tillstyrktes av *karolinska institutets lärarkollegium*, som dock framhöll, att utrymmena för det kemiska laboratoriet tilltagits för små, samt av *medicinalstyrelsen* med reservation för tomtens lämplighet ur grundsynpunkt för en trevåningsbyggnad.

Universitetskanslern, som framhöll, att en nödsituation uppkommit för lasarettet, ifrågasatte i första hand åtgärder av rent provisorisk karaktär samt, därest så icke läte sig göra, uppförande av en byggnad, avpassad efter sjukhusets behov.

Statskontoret, som jämväl ansåg, att utvägar måste sökas för att komma ur det tvångsläge, vari lasarettet råkat, föreslog uppförande av en mindre byggnad av provisorisk karaktär för den patologiska institutionen samt fri-

görande av erforderligt lokalutrymme inom sjukhuskomplexet för laboratoriernas räkning.

Byggnadsstyrelsen ifrågasatte, om det med hänsyn till serafimerlasarettets ovissa framtid kunde anses ekonomiskt försvarligt att investera ytterligare kapital på sjukhusets utbyggande till undervisningssjukhus.

Sedan Kungl. Maj:t därefter genom beslut den 26 april 1946 anbefallt *kommissionen för förhandlingar rörande karolinska sjukhusets utbyggande samt allmänna barnbördshusets och serafimerlasarettets ställning m. m.* att dels verkställa en överarbetning av direktionsens förslag i syfte att begränsa kostnaderna, dels ock upptaga förhandlingar med Stockholms stad och Stockholms län rörande bidrag till kostnaderna för byggnadsföretaget, har kommissionen med underdånig skrivelse den 17 december 1946 framlagt ett reviderat förslag, innebärande, såvitt angår den föreslagna nybyggnaden, ett slopande av djurstallarna i källarvåningen och av kapellet i bottenvåningen samt av översta våningen ävensom en nedskärning av övriga utrymmen inom nybyggnaden. Som följd härav skulle densamma endast inrymma den patologiska avdelningen och det kemiska laboratoriet. Den sålunda nedskurna nybyggnaden har kostnadsberäknats till 550 000 kronor, vartill komma 100 000 kronor för en särskild byggnad för djurstallar. De lokaler, som inom den medicinska klinikens byggnad för närvarande disponeras av kemiska, bakteriologiska och fysiologiska laboratorierna, skulle omändras och uppdelas mellan de bakteriologiska och fysiologiska laboratorierna, eventuellt också medicinska kliniken, enligt av sjukhusdirektionen efter vederbörande läkares hörande meddelade bestämmelser. Dessa omändringsarbeten ha kostnadsberäknats till 50 000 kronor. Totalkostnaderna, inklusive ett belopp av 25 000 kronor för oförutsedda utgifter, skulle alltså uppgå till 725 000 kronor.

Kommissionen framhåller i sin skrivelse, att byggnadsförslaget under förbehåll om anordningens provisoriska natur tillstyrkts av samtliga berörda institutionsföreståndare samt att kommissionen — som enligt vad av dess skrivelse framgår även undersökt andra utvägar för lösande av lokalfrågan än genom uppförande av en nybyggnad men funnit dessa icke framkomliga — ansåge en nedskärning av kostnaderna utöver den som skett, d. v. s. från 1 600 000 kronor till 700 000 kronor eller, med medräknande av beloppet för oförutsedda utgifter, 725 000 kronor, vara utesluten.

Beträffande fördelningen av kostnaderna för ifrågavarande nybyggnads- och ombyggnadsföretag anmäler kommissionen, att vid sammanträde med stadens och länets delegerade enighet vunnits därom att staden och länet skulle deltaga i de verkliga kostnaderna med, staden 20,42 procent och länet 11,74 procent, motsvarande stadens, respektive länets andel i annuiteten för budgetåret 1945/46 å det amorteringslån, som på sin tid upptagits för finansieringen av den under åren 1928—1931 skedda ombyggnaden av lasarettet.

Departementschefen har för egen del anfört följande.

Såsom i ärendet framhållits har serafimerlasarettet och därmed staten kommit i en tvångssituation därigenom att Stockholms stad med tillträde den 1 juli 1948 fått å sig överlåtna de av karolinska institutet sedan länge disponerade fastigheterna vid Hantverkargatan, vari jämväl ingår lasarettets patologiska avdelning. Enligt vad direktionen för karolinska sjukhuset meddelat och jag fått bekräftat, anser sig staden icke kunna uppskjuta tillträdesdagen. Vid sådant förhållande och då man med hänsyn till vad kommissionen anfört torde ha anledning räkna med att lasarettet ännu ett tjugotal år framåt kommer att användas i sjukvårdens tjänst, synes det ofrånkomligt, att nya lokaler för den patologiska avdelningen anskaffas och kunna tillträdas den 1 juli 1948. Med hänsyn till de av yrkesinspektionen framställda anmärkningarna emot de lokaler, som för närvarande inom den medicinska klinikkens byggnad disponeras av de kemiska och bakteriologiska laboratorierna, och vad från sjukhusdirektionens sida anförts rörande fysiologiska laboratoriets inom samma byggnad inrymda lokaler, torde det icke heller kunna undvikas att åt dem beredas bättre och utökade lokaler.

De invändningar, som från skilda håll framställts emot direktionens byggnadsförslag, måste numera efter kommissionens omarbetning av detsamma ha i stort sett förfallit. Kommissionen har sålunda, uppenbarligen genom att institutionsföreståndarna förmåtts att till ett minimum inskränka sina anspråk, lyckats finna en utväg, varigenom totalkostnaderna för det ifrågasatta nybyggnads- och ombyggnadsföretaget kunnat nedpressas från ursprungligen beräknade 1 600 000 kronor till 725 000 kronor. Kommissionens förslag till utformning av ifrågavarande nybyggnads- och ombyggnadsföretag måste med hänsyn till den avsevärda kostnadsbesparingen, nära 900 000 kronor, hälsas med tillfredsställelse, och jag tillstyrker, att detsamma kommer till utförande.

Stadens och länets delegerade ha, såsom av den lämnade redogörelsen framgått, förklarar, att staden och länet vore villiga att bidra till kostnaderna för nu ifrågavarande byggnadsföretag med 20,42 respektive 11,74 procent. För fördelningen av kostnaderna har därvid tillämpats samma beräkningsgrund som gällt vid uppförandet av den neurokirurgiska kliniken vid serafimerlasarettet (jämför propositionen 1941:109, sid. 4), dock med den avvikelser, att procentsatserna skola beräknas å de verkliga kostnaderna och icke, såsom fallet varit i fråga om den neurokirurgiska kliniken, å de beräknade kostnaderna. Mot denna kostnadsfördelning har jag icke funnit anledning till erinran. Jag utgår från att stadens och länets bidrag, i likhet med vad fallet varit vid karolinska sjukhusets uppförande, skola ställas till förfogande i ungefärlig proportion till övriga parters bidrag.

Med utgångspunkt från den av kommissionen angivna totalkostnaden, 725 000 kronor och med tillämpning av nyss angivna grunder för kostnadsfördelningen skulle stadens och länets andelar i kostnaderna komma att uppgå till, för staden cirka 148 000 kronor och för länet omkring 85 000 kronor eller tillhopa 233 000 kronor. Statens andel i kostnaderna skulle följaktligen bli cirka 492 000 kronor. Anslag för ändamålet torde böra anvisas å tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår och uppföras med i avrundat tal 500 000 kronor.

Utskottet har funnit sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts förvarande förslag, varför utskottet hemställer,

att riksdagen må till *Universitetssjukhus: Serafimerlasarettet: Vissa om- och nybyggnadsarbeten* å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1946/47 under åttonde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 500 000 kronor.

2:o) **Anordnande av undervisning i oftalmiatrik vid ögonavdelningen å Sabbatsbergs sjukhus m. m.** Kungl. Maj:t har (s. 6—14) föreslagit riksdagen att dels medgiva, att Stockholms läns landsting må av riksplatserna å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset övertaga 5 vårdplatser mot erläggande till staten vid platsernas övertagande av ett belopp av 100 000 kronor; dels godkänna av departementschefen förordade grunder för anordnande av undervisning i oftalmiatrik vid ögonavdelningen å Sabbatsbergs sjukhus i Stockholm; dels ock till Karolinska mediko-kirurgiska institutet: Vissa engångskostnader för anordnande av undervisning i oftalmiatrik vid Sabbatsbergs sjukhus å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1946/47 anvisa ett reservationsanslag av 40 000 kronor.

Av statsrådsprotokollet inhämtas i denna fråga till en början följande.

Den obligatoriska undervisningen i oftalmiatrik vid karolinska institutet omfattar 4 kurser årligen, envar om två månader, med högst 21 deltagare i varje kurs. I princip är undervisningen mellan professorn och en biträdande lärare i ämnet uppdelad sålunda, att den förre håller tre av kurserna, medan den senare håller den fjärde kursen. Undervisningen är sedan den 1 januari 1941, då ögonkliniken vid karolinska sjukhuset trädde i verksamhet, förlagd dit. Kliniken omfattar tre allmänna vårdavdelningar om vardera 24—25 platser eller tillhoppa 73 allmänna vårdplatser. Härav ha enligt 1931 års avtal rörande samarbete för karolinska sjukhusets uppförande och drift Stockholms stad kontraherat 30 och Stockholms län 10 platser, medan återstående 33 platser avsetts för patienter från riket i övrigt.

Redan så tidigt som ett par månader efter klinikens tagande i bruk påtalades av klinikföreståndaren, professorn J. W. Nordenson, att staden till men för undervisningen endast belade cirka hälften av sina kontraherade vårdplatser å kliniken. Med anledning av flerfaldiga framställningar, som därefter under årens lopp i denna fråga gjorts av professorn Nordenson och karolinska institutets lärarkollegium, har den av Kungl. Maj:t tillsatta kommissionen för förhandlingar rörande karolinska sjukhusets utbyggande samt allmänna barnbördshusets och serafimerlasarettets ställning m. m. vid upprepade tillfällen sökt i samförstånd med utsedda delegerade från staden finna utvägar för ernående av ett bättre utnyttjande av stadens kontraherade platser dock allt utan resultat. En av staden i detta syfte vidtagen åtgärd att från och med den 1 juli 1942 nedskära ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus från 34 till 26 allmänna vårdplatser ledde sålunda icke till någon märkbar ökning av stadens beläggning å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset.

Hela denna fråga har emellertid kommit i ett än mera försämrat läge, i det att staden av hänsyn till sjukvårdsbehovet för befolkningen inom de södra stadsdelarna beslutat att vid det nyuppförda Södersjukhuset öppna en ögonavdelning om 14 allmänna vårdplatser. Närmast detta beslut och därmed risken för att tillkomsten av dessa platser skulle för framtiden omöjliggöra en för undervisningen tillräcklig beläggning av stadens kontraherade platser å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset har föranlett karolinska institutets lärarkollegium att i skrivelse den 20 december 1945 till kommissionen hemställa, att kommissionen ville träda i förhandlingar med staden för att söka utverka, att ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus finge ställas till förfogande för undervisningen i oftalmiatrik vid institutet. I sin skrivelse framhåller lärarkollegiet, bland annat, att det nuvarande platsantalet å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset redan i och för sig vore för litet för undervisningen.

Sedan kommissionen med anledning av denna framställning från lärarkollegiets sida trätt i förhandlingar med utsedda delegerade från staden, har *kommissionen* i skrivelse den 28 april 1946 anmält, att preliminärt avtal träffats därom,

att av de 30 platser, som staden kontraherat å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset, 12 platser skulle överflyttas till den medicinska kliniken därstädes,

samt att ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus skulle tills vidare upplätas till karolinska institutet för undervisning på villkor, att staten *dels* bekostade inredning av nödiga undervisningslokaler å nämnda avdelning och anskaffade för den medicinska undervisningen därstädes nödvändig utrustning, *dels* svarade för de arvoden, som kunde komma att utgå till de vid avdelningen tjänstgörande läkarna för det arbete, de utförde i undervisningens tjänst, *dels* ock ersatte staden samtliga kostnader för avlöning och pensionering av för undervisningen erforderliga sköterskor å avdelningen.

Avtalet, som avses skola träda i kraft den 1 juli 1947, skulle gälla tills vidare med ett års ömsesidig uppsägningstid.

Kommissionen anmäler vidare i sin skrivelse, att efter förhandlingar med utsedda delegerade från Stockholms län preliminärt avtal träffats därom,

att utöver de 10 allmänna vårdplatser, som länet kontraherat å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset, länet av staten skulle övertaga ytterligare 5 platser å kliniken,

att länet för nämnda 5 platser skulle vid platsernas övertagande till staten erlægga ett belopp av 20 000 kronor per vårdplats, som skulle anses täcka byggnadskostnader, tomtavgift och utrustningskostnader efter skälig avskrivning, eller sålunda sammanlagt 100 000 kronor,

samt att beträffande nämnda 5 platser skulle i övrigt i tillämpliga delar gälla enahanda bestämmelser som i fråga om de av länet ursprungligen kontraherade.

Jämväl detta avtal avses skola träda i kraft den 1 juli 1947.

Karolinska institutets lärarkollegium uppskattar engångskostnaderna för anordnande av ifrågavarande undervisning vid Sabbatsbergs sjukhus till i runt tal 40 000 kronor och de årliga kostnaderna till 22 000 kronor.

Universitetskanslern tillstyrker avtalsförslagen samt betonar ärendets brådskande natur med hänsyn till att ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus vore föreslagen att upplåtas för undervisning redan från och med den 1 juli 1947.

Statskontoret, som icke funnit anledning till erinran mot förslaget till avtal med Stockholms läns landsting, har förklarat sig anse den föreliggande uppgörelsen med Stockholms stad ekonomiskt oförmånlig för statsverket.

Departementschefen har för egen del anfört följande.

Av kommissionen lämnad redogörelse för beläggningen av de 73 allmänna vårdplatserna å karolinska sjukhusets ögonklinik — av vilka Stockholms stad enligt 1931 års avtal kontraherat 30 och Stockholms län 10, medan återstående platser avsetts för riket i övrigt — visar, att cirka 25 platser, motsvarande en av klinikens tre vårdavdelningar, praktiskt taget stå outnyttjade. Underbeläggningen, som för stadens del uppgår till cirka 14 och för riksplatserna till omkring 18 platser, uppväges i någon ringa mån av att länet överbelägger 7 till 8 platser. Några utsikter för ett bättre utnyttjande av stadens platser å kliniken — någon ökning av beläggningen från länet och riket i övrigt har icke ens ifrågasatts — synas heller knappast föreligga. Av hänsyn till sjukvårdsbehovet för befolkningen inom de södra stadsdelarna anser sig sålunda staden, enligt vad kommissionen meddelar, under inga omständigheter kunna avstå från att utbygga Södersjukhuset med en vårdavdelning om 14 allmänna vårdplatser. Härjämte har jag under hand från stadens sida inhämtat, att någon nämnvärd nedskärning av ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus, utöver vad som redan skett år 1942, är otänkbar dels på grund av föreliggande planer att utbygga Sabbatsbergs sjukhus till ett stort modernt sjukhus, vartill en ögonavdelning enligt stadens sjukvårdsplaner jämväl i fortsättningen bör vara ansluten, dels ock samt kanske främst med hänsyn därtill att ögonavdelningen vid nämnda sjukhus vunnit en sådan hävd bland stadens vårdsökande, att staden anser sig skyldig att bibehålla avdelningen i någorlunda obesuret skick.

Av vad jag nyss anfört synes mig endast kunna dragas den slutsatsen, att ögonkliniken å karolinska sjukhuset, därest den icke beskäres, kommer att under en överskådlig framtid stå till omkring en tredjedel outnyttjad. Ett dylikt förhållande torde knappast kunna betecknas som försvarligt med hänsyn till bristen på sjukvårdsplatser inom andra discipliner och med tanke på det en gång å kliniken nedlagda kapitalet. Jag anser mig därför böra tillstyrka kommissionens förslag, att 12 av de av staden kontraherade vårdplatserna å ögonkliniken å karolinska sjukhuset överflyttas till medicinska kliniken därstädes. Den senare kliniken bör därvid ökas med 12 platser genom ianspråktagande av samma antal platser å ögonklinikens tredje vårdavdelning. Vid bifall till kommissionens förslag om anordnande av undervisning i oftalmiatrik jämväl vid ögonavdelningen å Sabbatsbergs sjukhus, till vilket förslag jag i fortsättningen återkommer, torde det ankomma på Kungl. Maj:t att meddela beslut om sagda 12 platsers överförande från ögonkliniken till medicinska kliniken.

Att i detta särfall — som saknar motsvarighet beträffande övriga kliniker och där såväl staden som staten misräknat sig ifråga om tillgången på patientmaterial från staden respektive riket i övrigt — kräva, att staden uttryckligen förbinder sig att belägga sina återstående platser å ögonklinik, anser jag mig icke böra ifrågasätta i förlitande på att staden i fortsättningen kommer att låta sig angeläget vara att i första hand söka belägga sina platser å karolinska sjukhusets ögonklinik.

Av de 33 riksplatserna å ögonklinik skulle, enligt det med länet träffade avtalsförslaget, länet av staten övertaga 5 platser för ett pris av 100 000 kronor. Jag anser mig böra förorda detta förslag, mot vilket ingen erinran framställt av de i ärendet hörda myndigheterna.

Av de återstående 28 riksplatserna föreslår kommissionen 15 bibehållna vid ögonklinik. Densamma skulle därför i fortsättningen omfatta 18 stadsplatser, 15 länsplatser och 15 riksplatser eller sålunda tillhoppa 48 platser, fördelade på två vårdavdelningar. Till frågan om dispositionen av de 13 riksplatser, som sålunda återstå å klinikens tredje vårdavdelning, är jag nu icke beredd att taga ståndpunkt. Då spörsmålet härom endast synes avse en omfördelning av riksplatserna inom sjukhuset, torde det ankomma på Kungl. Maj:t att efter förslag av sjukhusets direktion meddela beslut härutinnan. Redan nu torde dock med anledning av ett i det föregående återgivet uttalande från statskontorets sida böra nämnas, att föreståndarna för den medicinska kliniken och öronklinik — vilken senare klinik av kommissionen ifrågasatts till erhållande av dessa platser — på förfrågan förklarar, att nämnda kliniker ha ett stort behov av ytterligare riksplatser ur såväl sjukvårds- som undervisningssynpunkt.

Underbeläggningen å ögonklinik, som aktualiserat dess nedskärning till vad som motsvarar det aktuella sjukvårdsbehovet, medför ytterligare den för staten allvarliga konsekvensen, att patientmaterialet enligt de sakkunnigas samstämmiga mening blir alltför ringa för att kunna tillgodose läkarutbildningens krav. Hur beklagligt det än må vara, att statsmakterna så snart efter ögonklinikens tillkomst nödgas på nytt vidtaga åtgärder för tillgodoseende av undervisningen i oftalmiatrik, torde i detta fall ett sådant tvångsläge ha uppkommit, att ett omedelbart ingripande till stöd för densamma blir ofrånkomligt. Kommissionens förslag om ianspråktagande av ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus i undervisningens tjänst synes mig innebära en godtagbar lösning av denna komplicerade fråga. Då anledning till erinran mot de uppställda ekonomiska villkoren för förslagets genomförande icke synes föreligga, anser jag mig böra förorda nu ifrågasvarande förslag.

Lärarkollegiets beräkning av engångsutgifterna för undervisningsanordnande vid Sabbatsbergs sjukhus föranleder ingen erinran från min sida. I runt tal skulle alltså härför krävas ett belopp av 40 000 kronor. För ändamålet torde ett reservationsanslag å detta belopp böra uppföras å tilläggsstat II till riksstaten för innevarande budgetår.

Till frågan om den närmare utformningen och omfattningen av den undervisning i oftalmiatrik, som enligt vad jag förordat skall förläggas till ögonavdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus, ävensom till spörsmålet om anslag för budgetåret 1947/48 till arvoden åt läkare för undervisningens meddelande m. m. bör ställning lämpligen tagas i annat sammanhang, och jag har för avsikt att framdeles återkomma härtill.

Utskottet vill framhålla, att karolinska sjukhuset upprättades bland annat i syfte att till detta statliga sjukhus i största möjliga utsträckning koncentrera den kliniska undervisningen. Ett bifall till vad departementschefen under förevarande punkt förordat innebär ett avsteg från denna ståndpunkt. Utskottet, som icke kan finna det ur principiella synpunkter önskvärt, att ovannämnda undervisning på det sätt den för närvarande är anordnad sprides på allt för många olika sjukhus, har emellertid med hänsyn till de i detta ärende föreliggande särskilda omständigheterna icke velat motsätta sig bifall till Kungl. Maj:ts här ifrågavarande förslag.

Utskottet hemställer således,

att riksdagen må

a) medgiva, att Stockholms läns landsting må av riksplatserna å ögonkliniken vid karolinska sjukhuset övertaga 5 vårdplatser mot erläggande till staten vid platsernas övertagande av ett belopp av 100 000 kronor;

b) godkänna av departementschefen förordade grunder för anordnande av undervisning i oftalmiatrik vid ögonavdelningen å Sabbatsbergs sjukhus i Stockholm;

c) till *Karolinska mediko-kirurgiska institutet*: Vissa engångskostnader för anordnande av undervisning i oftalmiatrik vid Sabbatsbergs sjukhus å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1946/47 under åttonde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 40 000 kronor.

3:o) Reservationsanslag till Karolinska mediko-kirurgiska institutet: Anskaffande av vissa mätinstrument m. m. Kungl. Maj:t har (s. 15) föreslagit riksdagen att till ifrågavarande ändamål å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1946/47 anvisa ett reservationsanslag av 18 700 kronor.

Efter förslag av Kungl. Maj:t i proposition 1946: 273 har riksdagen för innevarande budgetår anvisat ett reservationsanslag av 20 000 kronor till Karolinska mediko-kirurgiska institutet: Bidrag till akustisk-fysiologisk forskning. Avsikten med anslaget har, såsom framgår av nämnda proposition, sid. 377 ff., varit att bereda den ungerske fysikern professor George von Békésy tillfälle att vid karolinska institutet under ett år bedriva forskningsverksamhet inom akustiken och den akustiska sinnesfysiologien.

Kanslern för rikets universitet har nu i anledning av framställning i ämnet av *lärarkollegiet* hemställt, att ett anslag av 18 700 kronor måtte anvisas till anskaffande av viss närmare angiven utrustning, huvudsakligen mätinstrument, som erfordrades för de av professor von Békésy bedrivna undersökningarna.

Departementschefen har tillstyrkt förslaget.

Utskottet.

Med tillstyrkande av bifall till Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må till *Karolinska mediko-kirurgiska institutet: Anskaffande av vissa mätinstrument m. m. å tilläggsstat II* till riksstaten för budgetåret 1946/47 under åttonde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 18 700 kronor.

Stockholm den 18 april 1947.

På statsutskottets vägnar:

J. B. JOHANSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 65.
